

لوح دنيا

شايپور راسخ

مقدمه

لوح دنيا به تصدیق جناب ادیب طاهر زاده^(۱) در سال ۱۸۹۱ به افتخار آقا میرزا آقای افنان (نور الدین) نازل شده که مادر وی خواهر خدیجه بیگم همسر حضرت اعلیٰ بود. همان طور که حضرت اعلیٰ در سجن ماکو پیش‌بینی و اظهار فرموده بودند این آقا میرزا آقا که دو سال قبل از اعلان امر حضرت باب متولد شده بود پس از وصول به سن بلوغ، بقیه عمر را از جمله صرف خدمتگزاری خاله خود نمود. خدیجه بیگم به او امر جدید را اعلام و ابلاغ فرمودند و نامبرده در سن ۱۳ سالگی موفق به ایمان شد. بر اثر مساعی میرزا آقای افنان بود که حاجی میرزا سید محمد خال حضرت باب در بغداد به لقای حضرت بهاء الله شتافت و مخاطب و حامل کتاب مستطاب ایقان شد. بعد از اظهار امر مبارک در باغ رضوان در بغداد، حضرت بهاء الله نبیل اعظم را مأمور ابلاغ ظهور جدید به بابیان فرمودند و در منزل آقا میرزا آقا بود که نبیل این بشارت را به دوستان شیراز داد و آقا میرزا آقا هم سر تصدیق فرود آورد و بعدها مورد الطاف بسیار حضرت بهاء الله قرار گرفت از جمله تولیت بیت مبارک شیراز را به وی سپردند. در ۱۸۸۸ به همراهی پسر ارشد خود آقا سید آقا به حضور جمال مبارک در عکا رسید. بعد به اجازه مبارک در پرت سعید مستقر شد و مکررا منجمله یکبار با اعضای خانواده خود شرف لقا حاصل کرد.

لوح دنيا در حیفا در سفر آخرین هیکل اقدس به آن صفحات نازل شد^(۲) و به حاج میرزا بزرگ پسر آقا میرزا آقا عنایت شد که به پدر خود رساند. زمان نزول لوح مذبور مقارن است با اوقاتی که جناب علی قبل اکبر ایادی و حاج ابوالحسن امین هر دو در زندان قزوین بسر می‌بردند لذا در آغاز لوح مبارک آمده: "حمد و ثنا سلطان مبین را

لایق و سزاست که سجن متین را به حضور حضرت علی قبل اکبر و حضرت امین مزین فرمود". این هر دو همزمان با جناب ابن ابهر به دستور کامران میرزا نائب‌السلطنه توقيف و محبوس شدند. (۳)

در این لوح مبارک هم اشاره‌ای به عظمت امر و درخشش آینده آن دیده می‌شود مثلاً "خیمه امر الهی عظیم است جمیع احزاب عالم را فراگرفته و خواهد گرفت" که احزاب در اینجا معنی امروزی نیست بلکه اقوام و امم معنی می‌دهد و نیز: "از حرکت قلم اعلی روح جدید معانی به امر آمر حقیقی در اجساد الفاظ دمیده شد و آثارش در جمیع اشیای عالم ظاهر و هویدا" یا "در سنة ثمانین عالم بنور جدید و روح بدیع فائز گشت" و عباراتی از این قبیل. از اختصاصات لوح دنیا خطاب‌ها و عتاب‌های مکرر به اهل ایران و اصحاب آن کشور است که در گذشته به نور خرد و دانش منور بودند و اکنون به هلاکت خود و دوستان خود قیام کرده‌اند یا این که با وجود اسبیقت در علوم و فنون "حال پست‌تر از جمیع احزاب عالم مشاهده می‌شوند" و نظائر آن (۴) و در عین حال حضرت بهاء‌الله یادآور می‌شوند که "این ندا و این ذکر مخصوص مملکتی و یا مدینه‌ای نبوده و نیست" و اهل عالم عموماً مخاطب آن هستند. این جنبه جهانی امر بدیع در عین اشارات مکرر به ایران جلب توجه خواننده را می‌کند: "بیاناتی که از قلم مظلوم نازل شده سبب اعظم است از برای ارتفاع عالم و ارتقاء امم" یا دعوت احباء به این که "در فکر اصلاح عالم و تهذیب امم باشید" و یا این که تعالیم این ظهور در جهت رفع اختلافات و ایجاد اتحاد "باب اعظم است از برای تربیت اهل عالم" به همین مناسب است که پنج فقره حکمی که به شماره در متن لوح مبارک آمده اکثرًا مربوط به کل جهان است:

۱- اجرای صلح اکبر ۲- تعلیم خط و زبان بین‌المللی واحد ۳- توصل به هر چه سبب‌الفت و اتحاد است (از جمله معاشرت با کل ادیان به روح و ریحان) ۴- اجرای تربیت و تعلیم اجباری همه اطفال ۵- توجه کامل به امر زراعت

لوح مبارک حاوی اشارات تاریخی متعدد است از جمله اشاره به حبس ایادی امرالله و امین حقوق الله و گله از اصحاب پاره‌ای از مطبوعات و ذکر معوق بودن امر زراعت در ایران، و چند مورد دیگر و نیز لوح مربیور مشحون از نصایح اخلاقی به اهل بهاء و دیگر اهل عالم است هم چنین بعضی اصول سیاست مُدن را در بر می‌گیرد چون تجویز حکومت دموکراتیک پارلمانی، اجرای صلح و رهائی از مخارج سنگین تسليحات، اهمیت خشیه‌الله در جلوگیری از فساد، ستایش علمائی که به هدایت نفوس مشغولند و خود اهل تقوی هستند

محتملاً همین جنبه لوح مبارک است که عنوان دنیا را بر آن زینده ساخته است. توصیه‌های اخلاقی متعدد هم در جهت خدمت به اهل عالم عز نزول یافته است.

معانی کلمه دنیا

کلمه دنیا در آثار مبارکه به سه معنی عمده بکار می‌رود:

اول، دنیا به معنی عالم مادی و جهان پست در برابر عالم بالا و فضای عقبی که بیشتر مصادق عرفانی دارد یعنی توجه به بی‌ارزشی مادیات و دعوت به دلکشیدن از دنیا و ما فیهاست یعنی آن چه انسان را از خدا دور می‌کند و در این معنی، کلمات مکثونه حضرت بهاء‌الله مکرراً داد سخن داده است.^(۵)

دوم، دنیا در معنای عالم مادی و پست در این عبارات لوح سلمان مذکور است:

- "این که مشاهده می‌نمایی که بعضی از ناس به عزّت دنیا مسرورند و به علوّ آن مغروم، این از غفلت آن نفوس است".

- "دنیا در مرور است و عنقریب کل من علی الارض از آن چه مشاهده می‌نمائی به تراب راجع خواهد شد."^(۶)

دوم، دنیا یا مرادف آن عالم به معنای جغرافیائی آن که کره زمین و سکنه آن را در بر می‌گیرد و عبارات بسیار در لوح منیع دنیا معطوف به این معنای دنیاست مثلاً:

- "خیمه امر الهی عظیم است جمیع احزاب عالم را فرا گرفته و خواهد گرفت"

- "دود تیره ستم، عالم و امم را احاطه نموده"

- "ظالم‌های عالم حقوق امم را احاطه نموده"

- "این ندا و این ذکر مخصوص مملکتی و یا مدینه‌ای نبوده و نیست باید اهل عالم طریاً به آنچه نازل شده و ظاهر گشته تمسک نمایند".

سوم، دنیا در معنای سیاسی و اقتصادی که در آثار مبارکه به عنوان واحد کل یا کل واحد مطرح شده است. مثلاً در همین لوح مبارک آمده است که: "لیس الفخر لمن يحب الوطن بل لمن يحب العالم". یا "بیاناتی که از قلم مظلوم نازل شده سبب اعظم است از برای ارتفاع عالم و ارتقاء امم" و یا "در فکر اصلاح عالم و هدایت امم باشد".

هر چند سابقه توجه به دنیا به عنوان واحد کلی یا کل وحدانی را در آثار جمال اقدس ابهی باید جست، اما در نیمة دوم قرن بیستم بود که علمای برای بار نخست متوجه شدند که جهان را می‌توان به عنوان منظومه یا سیستمی واحد مورد بررسی قرار داد و این توجه به

جنبه فراغیر جهان خصوصا در علم اقتصاد پدید آمد.^(۷) والرانشاین در سال ۱۹۷۴ نوشت که جهان به عنوان منظومه‌ای واحد زندگی خاص خود را دارد فارغ و مستقل از حیات جامعه‌های ملی که آن منظومه جهان را تشکیل می‌دهند. یکی از اولین برخوردهای متفکران با دنیا به عنوان یک منظومه وحداتی در زمینه امور اقتصادی بود که از طریق بررسی تحول کاپیتالیسم (نظام سرمایه‌داری) در پنهان جهان غرب و مناطق دیگر (از قرن شانزدهم تاکنون) حاصل آمد. جنبه دیگر مطالعه این منظومه جهانی World System عبارت است از توجه به توزیع نابرابر مبادلات بین مرکز (یعنی ممالک صنعتی غنی) و حواشی جهان (یعنی ممالک غیر صنعتی) و نیز توجه به وجود سیکل‌های رونق و کساد در اقتصاد جهان (ادوار طولانی).^(۸) حرکات ادواری سیستم جهانی به تناب رونق و کساد محدود نمی‌شود. شومپیتر در باره حالت نوسانی اختلالات بحث کرده و کندراتیف از بالا رفتن و کاهش تولید در عرصه جهانی سخن آورده است و ماندل و فرانک روند تراکم سرمایه را مطالعه کرده‌اند.

جهان به عنوان یک منظومه واحد البته به حوزه اقتصاد محدود نمی‌شود و داشتمدان می‌گویند این منظومه شامل ۲ بخش است:

۱- سیستم‌های جهانی نظری سیستم اقتصادی، سیستم سیاسی و سیستم فرهنگی

۲- اجزاء سیستم که خود حالت منظومه‌ای دارند یعنی:

الف- ارتباط میان ملل مختلف ب- سیستم‌های بین الحكومات ج- سازمانهای بین‌المللی غیر دولتی چون سازمانهای تجاری، صنعتی و مالی چند ملیتی (یا فرامیلتی).
چنان که به اجمال آمد توجه به دنیا به عنوان یک منظومه واحد جهانگیر که قوانین خاص خود را دارد نخست در اقتصاد آغاز شد و این توجه مدیون رشد سرمایه‌داری و تعمیم لیبرالیسم اقتصادی بود که به شرکت‌های چند ملیتی اجازه داد صحنۀ عمل خود را سراسر پنهان مسکون قرار دهند و گفتیم که ایمانوئل والاشاین، آلبرت برگسن، سامیر امین به دنبال درک و کشف قوانین این جهان منظومه‌ای رفته‌اند.

دومین عاملی که به این توجه یاری کرد اکولوژی و خصوصا بحران محیط زیست بود که منجر به تشکیل اولین کنفرانس بین‌المللی محیط زیست در استکهلم شد (۱۹۷۲) و در همان کنفرانس بود که هشیاری به این که زمین اکوسیستم واحدی است و هر لطمۀ به گوشۀ‌های از آن گوشۀ‌ای دیگر را متاثر می‌کند پدید آمد. قبل و بعد از این کنفرانس کلوب رم در ترویج اندیشه اکولوژی جهانی نقشی مهم ایفا کرد که از جمله کتابهای پرآوایش

كتاب "محدوديت رشد و توسعه" بود. بنابر اين هم توجه به جنبه جهاني اقتصاد و هم جنبه جهان شمول محيط زيست در زمرة فرآوردهای نيمه دوم قرن بيشتم، به خصوص دهه هفتاد، محسوب می شوند. ضمناً تشکيل سازمان ملل متحد و سازمانهای وابسته و تحول تدریجي آنها اندیشه مدیریت يا زمامداری جهاني Global Governance را که فکري سیاسی است مطرح کرد و كتاب معروف همسایگی جهاني ما(Our Global Neighbourhood) که در کنفرانس سران در کپنهاگ توزيع شد، و آثار متعدد ديگر خصوصاً از جانب فدراليست هاي جهاني، ضرورت يك نظام مدیریت فراگير را مطعم نظر مردم کرد.

به گمان نگارنده، بعد از آغاز دهه هفتاد که جوان ها در امريكا و اروپا تقريباً همزمان بر ضد تمدن مادي مصرف گرای ستيزه جوي معاصر سريلند کردند و حتى به دنبال فرهنگی در جهت خلاف فرهنگ حاکم رفتنند(Counter Culture) و هم چنین در سالهای بعد با پیدا شدن کامپیووتر و اینترنت و پخش برنامه های تلویزیونی از طریق اقمار مصنوعی و نفوذ ظواهر تمدن امریکانی از قبیل لباس جین و خوراک سریع "Fast Food" فکر يك فرهنگ جهاني مطرح شد.

محققان به دو عنصر مهم ديگر فرهنگ جهاني اشاره می کنند: ۱) رواج و تعییم سبک زندگی بورژوازی ۲) اهمیت یافتن دموکراسی و حقوق بشر (به طوری که اعلامیه جهانی حقوق بشر ملل متّحد امروزه ضمانت يك سند فرهنگ امروزی را گرفته است). پیتر هاینتز Peter Heintz می نویسد (۹) شاید همین که معیارهای تازه ای در برنامه توسعه ملل متّحد UNDP برای اندازه گیری میزان رشد و توسعه پیشرفت ممالک پدیدار شده و به کار رفته (معیار توسعه انسانی) دلالت بر عنصر تازه ای از يك فرهنگ جهاني می کند فرهنگی که در آن فقط "داشتن" ملاک ترقی و کمال نیست. (۱۰)

أصول يك اخلاق جهان شمول در لوح دنيا

اشارة کردیم که لوح منیع دنیا هم کره ارض را به عنوان منظومه واحد می نگرد و هم توجه اش معطوف به يك نظام واحد سیاسی-اقتصادی است. اما نظر لوح مبارک مذکور به يك فرهنگ جهان شمول و خصوصاً اخلاقیات قابل تعییم بر سراسر جهان نیز دوخته شده است. گواه آن این عبارت است: "عالیم بین باشید نه خود بین" و مسؤولیت اهل بھاء را چنین تعیین فرموده اند "یا حزب الله به خود مشغول نباشید. در فکر اصلاح عالم و تهذیب امم باشید" و نیز باید از شما ظاهر شود آن چه که سبب آسایش و راحت بیچارگان

روزگار است" و بالاخره "کمر همت را محکم نمائید شاید بندگان از اسیری فارغ شوند و به آزادگی رسند". از جلوه‌های این اخلاق جهان شمول احتراز از خشونت است چه "نزاع و جمال شأن درنده‌های ارض" دانسته شده است. تنها خشونت فیزیکی مطرح نیست بلکه از خشونت لفظی هم باید احتراز کرد "عموم اهل عالم باید از ضرر دست و زبان شما آسوده باشند".

محبت به عموم خلق، تعاون و تعاضد در ورای هر گونه تفاوت دینی، فرهنگی و قومی، صلح جوئی، خدمت به همگان و فضائلی از این گونه که در لوح دنیا و الوح سائرة تشريع شده از جمله مبادی و مبانی این اخلاق جهان فراگیر است که این مقاله فشرده را مجال بحث آن‌ها نیست.

تکرار کلمه بهاء در لوح دنیا

چنان که دوستان ارجمند ملاحظه فرموده‌اند کلمه بهاء از ابتدا تا انتهای لوح مبارک دنیا (۷) بار آورده می‌شود مثلاً در ابتدای لوح: "عليهمما بهاء الله و بهاء من في السموات والارض" و نیز "النور و البهاء و التكبير و الثناء على ايادي امره". و در آخر آن: "البهاء من لدى الله رب العرش و الشري عليكم يا اهل البهاء و اصحاب سفينة الحمراء".

اسم اعظم را نام بزرگ یا مهیمن خدا که صاحب خواص فراوان است دانسته‌اند ولی در تعریف آن میان علماء اختلاف بوده. جرجانی در التعريفات آورده که اسم اعظم اسمی است که در برگیرنده همه اسم‌هاست. میبدی در مصطلحات گفته: اسم اعظم در نهایت صفات است و اطلاع بر آن موقوف صفات است. اکثر مفسران اسم اعظم را دست نیافتنی دانسته و گفته‌اند اگر نزد کسی باشد مستجاب الدعوه می‌شود و از او کارهای شگفت ظاهر می‌شود. گویند که در طی تاریخ فقط سه تن اسم اعظم را شناخته‌اند و از این جمله است سلیمان نبی و از این روست که حافظ گفته:

سزد کز خاتم لعلش زنم لاف سلیمانی چو اسم اعظم باشد چه باک از اهرمن دارم
شیخ بهائی را عقیده بر آن بود که اسم اعظم را در دعای سحر مسلمانان یافته است.
بهاء تنها کلمه ایست که هم صفات جمالیه و هم صفات جلالیه را در بر می‌گیرد یعنی هم زیبائی از آن افاده می‌شود و هم شکوه و جلال. مضاف بر آن بهاء به معنی نور و روشنائی است و در قرآن مجید و مکاشفات یوحنا به آن اشاراتی آمده است.
در قرآن فرموده است "الله نور السموات والارض" (۳۵/۲۴) و در مکاشفات یوحنا مذکور (باب ۲۱/۲۵): "و شهر احتیاج ندارد که آفتاب یا ماه آنرا روشنائی دهد زیرا که

جلال خدا (بهاه الله) آن را منور می سازد".

۵-۶/۲۲ "دیگر شب نخواهد بود و احتیاج به چراغ و نور آفتاب ندارند زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنی می بخشد و تا ابد الاباد سلطنت خواهد کرد." و می دانیم که هر چند اسم بها، الله و جناب بها، از بدشت بر آن حضرت اطلاق شد اما از ادرنه بود که تحيیت الله ابهی به میان آمد و بایان مؤمن به آن حضرت به عنوان بهانی خوانده شدند.

شمارش مضامین عمده لوح دنیا

- ۱) حمد و ثنا به درگاه کبریا به مناسبت مسجونی جنابان علی قبل اکبر و حضرت امین
- ۲) تجلیل ایادی امرالله
- ۳) خطاب به ایرانیان و یادآوری گذشته درخشان ایران
- ۴) وعده فراغیری جهانی امر مبارک
- ۵) دستور نصرت امرالله
- ۶) نصایح قلم اعلیٰ به اهل بها، (اصول یک اخلاق جهان شمول)
- ۷) اشاره‌ای به ارض طا و به یزد و ظالم ارض یاء
- ۸) دلسوزی برای اهل ایران
- ۹) تجلیل کلمه الهی که سبب اعظم از برای ارتفاع عالم و ارتقاء امم است
- ۱۰) ذکری از اصنام ظنون و اوهام که خلق را از صعود و علو مانعند
- ۱۱) باید در فکر اصلاح عالم بود نه خود بین
- ۱۲) قلم اعلیٰ در هر یک از آیات، ابواب محبت و اتحاد را باز نموده
- ۱۳) تأکید در فضائل اخلاقی چون ادب، محبت، استقامت
- ۱۴) باید کل اهل عالم به این ندا تمسک نمایند
- ۱۵) احراز استعداد عالم برای اصغاء کلمه الهی
- ۱۶) اشاره‌ای به بیانات صحیفة حمرا در سجن عکا که اداره خلق به آن مربوط است
- ۱۷) بیان اصول پنج گانه صلح اکبر - وحدت خط و لسان، توسل به اسباب الفت و محبت، تعلیم و تربیت اطفال، توجه کامل به زراعت
- ۱۸) اهمیت قوانین و احکام نازله از قلم اعلیٰ
- ۱۹) تأثیر مواعظ آن حضرت در اخلاق و رفتار اهل بها،

- ۲۰) به حدی که دوستان از دشمنان در نزد امرا شفاعت کرده‌اند (قضیة قتل یکی از احباء در عشق آباد و میانجی گری احباء نزد اولیاء امورا)
- ۲۱) افسوس که اهل ایران از بیانات مبارکه محروم بوده‌اند
- ۲۲) جواب به معرضین: در این ظهور ضرب رقاب (جهاد) و حرق کتب و اجتناب از ملل اخري و [سعى در] فنای احزاب ممنوع شد
- ۲۳) اشاره‌ای به لعن و طعن متداول نزد شیعه
- ۲۴) مناجات حضرت بهاء الله به درگاه خدا
- ۲۵) از برای ایران قانون و اصول و نظام مشورتی ضرور است
- ۲۶) تأیید دموکراسی پارلمانی انگلستان
- ۲۷) اهمیت خشیة الله زیرا تنها قصاص در قوانین عرفی کافی نیست
- ۲۸) کلمة الهی به مثابة نهال است که باید در دل پرورش داد
- ۲۹) منع اختلاف و اسباب و علل آن در این ظهور مبارک
- ۳۰) یاران باید در عطا ابر بارند باشند و در اخذ نفس امارة شعله فروزنده
- ۳۱) اشاره به سید جمال الدین که به پایتخت ایران رفته و عده‌ای را مسحور خود کرده. اشاره‌ای نیز به اقوال و اعمال آن شخص
- ۳۲) پیشنهاد مناجاتی برای سید نامبرده
- ۳۳) انتظار احباء باید متوجه افق "یفعل ما یشاء" باشد تا به نور توحید حقیقی فائز گردند (مراد اعتقاد به عصمت ذاتی مظهر امر الهی است)
- ۳۴) "این مظلوم در جمیع ایام من غیر ستر و حجاب امام وجوه اهل عالم نطق فرمود" (تضاد امر الهی با امور فتنه گران پشت پرده)
- ۳۵) تکریم علمای راشدین که اهل تقوی هستند
- ۳۶) درود و ثنا بر اهل بهاء و اصحاب سفينة حمرا

اشارات تاریخی در لوح مبارک

۱. قبلًا در مورد زندانی شدن حضرات حاجی آخوند و حاجی امین اشارت شد. اشاره تاریخی بعدی ظالم ارض یاء است ("از ظالم ارض یاء ظاهر شد آن چه که عیون ملا اعلی خون گریست") مراد از این حاکم ظالم شاهزاده محمود میرزا جلال الدوله حاکم یزد بوده است. تواریخ دال بر آن است که در ۱۹ ماه می ۱۸۹۱ هفت تن از یاران به دستور

جلال‌الدوله و به تحریک مجتهد شیخ حسن سبزواری به شهادت رسیدند (کتاب عالم بهانی، ج ۱۸، ص ۲۸۴).

۲. در همین لوح مبارک ذکر نفسی است که وارد مقام سلطنت ایران گشته و جمعی از بزرگان را به اراده خود مسخر نموده و بعد در باره شخص مذکور می‌فرمایند که پس از ایران به پاریس توجه کرد و جزده‌ای به اسم عروة‌الوثقی طبع کرد و به اطراف عالم فرستاد، مراد از این شخص سید جمال‌الدین اسدآبادی معروف به افغانی است متفکر پرآشوب و مروج پان‌اسلامیسم Pan-Islamisme (تأکید بر اسلام به عنوان شریعت مرجع) که شرح احوال و افکار و آثارش تفصیلًا در کتب و مقالات بسیار آمده. جناب بالیوزی در کتاب بهاء‌الله شمس حقیقت در باره او می‌نویسند: "سید جمال‌الدین یک سیاستمدار آتشین مزاج عاله سیاست شرق بود و شدیدا از پان‌اسلامیسم طرفداری می‌نمود و در مقابل امر مبارک حضرت بهاء‌الله به هیچ وجه حالت دوستانه‌ای نداشت. در عین حال مردی با استعداد، سخنور و عاله به شمار می‌رفت که هم زبان و هم قلمی آتشین داشت". جمال‌مبارک اشاره به سفر او به ایران می‌فرمایند که عده‌ای از رجال را تحت تأثیر خود قرار داد و لی مخالفان بی‌کار نشستند و طرحهای اصلاحی او را مورد انتقاد قرار دادند و نزد شاه شکایت کردند به حدی که مجبور شد مدتی بست نشیند تا از آسیب دولتیان محفوظ ماند و بالاخره وقتی از خاک ایران آزاد شد مبارزه‌ای شدید را بر ضد شاه (ناصر‌الدین شاه) آغاز کرد و بالاخره یکی از پیروان او موجب قتل شاه گردید. جمال‌الدین در سال ۱۸۳۸ در اسد آباد همدان متولد شد و در سال ۱۸۹۷ در استانبول درگذشت. از دوران جوانی و تحصیلات او در افغانستان، هندوستان و عراق و شاید استانبول اطلاع کافی و موئّق در دست نیست. چندی وزیر امیر افغان محمد اعظم بود و با سقوط وی ناچار شد به سرزمین‌های دیگر کوچ کند (۱۸۶۸). در سال ۱۸۷۰ در استانبول بود و سخنان او موجب رنجش روحانیون شد. در سال ۱۸۷۱ به مصر (قاهره) رفت و در آن جا از جمله محمد عبده را به خود جلب و جذب کرد به طوری که بعدها همین شخص او را در تهیه و نشر عروة‌الوثقی یاری نمود. (۱۸۹۳) در افتادنش با خدیو مصر اسماعیل بار دیگر منجر به تبعید وی شد (۱۸۷۹) پس از حیدرآباد و کلکته به پاریس رفت (۱۸۸۳) و در آن جا بود که دوستانی چون ارنست رنان یافت. عروة‌الوثقی با سیاست انگلستان در مشرق‌زمین مبارزه می‌کرد و البته مطلوب خاطر اولیای امور نبود. در سال‌های ۱۸۸۷-۱۸۸۹ جمال‌الدین افغانی در روسیه سر در می‌آورد. به زودی رهسپار ایران می‌شود و نزدیک دو سال در آن

جا طرح‌های اصلاحی به ناصرالدین شاه پیشنهاد می‌کند. مخالفت درباریان و سوء ظن شاه در باره شخص او بالاخره منجر به تبعیدش در سال ۱۸۹۲ می‌شود.

بعد از ایران به لندن می‌رود و انتقادات و حملات شدید خود را بر ضد شاه ایران آغاز می‌کند و از کسانی است که در تحریک مردم بر ضد امیاز تنبکو دخالت دارد بالاخره دعوت سلطان عبد‌الحمید را در سال ۱۸۹۲ می‌پذیرد و مقیم استانبول می‌شود و در همان جا در می‌گذرد.

برخی او را از متفکران بزرگ عالم اسلامی در قرن نوزدهم شمرده‌اند و از کسانی است که به طور جتی به احیاء اسلام کوشید. او در مقالات خود تمدن اسلام را می‌ستاید و اعتقاد خود را به تجدید حیات آن تمدن در آینده اظهار می‌دارد و اصول اخلاقی اسلام را در مقابل اخلاقیات غرب قرار می‌دهد. او را برخی پان اسلامیست شمرده‌اند در عین حال گفته‌اند که تکیه‌اش بیشتر بر سلطنة عرب است و از طریق آن می‌خواهد اتحاد و آزادی ملل اسلامی را تأمین کند. به تحریک او بود که قتل ناصرالدین شاه توسط یکی از پیروانش در سال ۱۸۹۶ روی داد.

قبت او در استانبول مستور بود. حکومت افغان در سال ۱۹۴۴ از ترکیه خواست که جسد او را تحويل دهد و حال مقبره او در بنائی یادگاری در کابل قرار گرفته است.

۳. در لوح منیع دو بار اشاره به صحیفة حمرا، می‌فرمایند که ممکن بود تصوّر شود اشاره به لوح مبارک عهدی است که هم جناب فاضل مازندرانی و هم جناب اشراق خاوری آن را به عنوان نعمتی از لوح عهدی محسوب فرموده‌اند. اما چون در خود لوح می‌فرمایند که در سجن عکا نازل شده لذا در این مورد احتمال قوی آن است که مراد کتاب مستطاب اقدس بوده چنان که اصول مأخوذه از آن کتاب شریف (جز مورد زراعت) با صراحت بیشتری در لوح دنیا آورده شده است.

اما این که چرا کتاب اقدس را باید صحیفة حمرا، خواند موضوع می‌تواند مورد تفسیرهای گوناگون باشد. در فرهنگ‌های مختلف "نمادها" رنگ سرخ به معنی رنگ حیات (خون - آفتاب) و رنگ عشق (گل - آتش) و رنگ شهادت و حتی رنگ جنگ تعبیر شده است و آن را رنگ شادی و سرزندگی نیز تلقی کرده‌اند. (۱۰)

ضمنا در پایان لوح مذکور از اهل بھاء، به اصحاب سفینه حمرا، تعبیر می‌فرمایند که از یک سوی سفینه نوح را به یاد می‌آورد و از سوی دیگر محتملًا رنگ حمرا، اشاره به درخشندگی امر الهی است یا اشاره‌ای به آن است که این سفینه یعنی امرالله بر دماء

شهیدان جریان یافته است.

یادداشتها

۱. نفحات ظهور حضرت بهاء الله، ج ۴، ص ۲۲۹
۲. لوح دنیا در مجموعه الواح نازله بعد از کتاب اقدس در صفحات ۴۶-۵۶ درج شده است.
۳. چهار یا پنج سال قبل از صعود مبارک، جمال ابھی حضرات ایادی امرالله را تسمیه و تعیین فرمودند از جمله جناب علی اکبر شمیریزای معروف به حاجی آخوند را که در الواح الهی جناب علی قبل اکبر خوانده شده اند و شرح احوال ایشان از جمله در تذکرة الوفای حضرت عبدالبهاء آمده است صعود ایشان در سال ۱۹۱۰ روی داد.
- اما ملا ابوالحسن اردکانی امین حقوق‌الله بعد از حاج شاه محمد منشادی به این سمت منصوب شد و در سال ۱۸۹۱ هجری جناب علی قبل اکبر در طهران و قزوین در حدود سه سال زندانی بود. صعودش در سال ۱۹۲۸ م واقع شد.
۴. دلسوی خاص هیکل اقدس در مورد ایران در این لوح منیع آشکار است. چون این بیان: "از برای ایران قانون و اصولی لازم و واجب"
۵. در این معنی است که سعدی علیه الرحمه گویند: دینی آن قدر ندارد که بر او رشگ برند با وجود و عدمش را غم بیهوده خورند
۶. پیداست که در موارد اشاره به جنبه‌های جغرافیائی - سیاسی - اقتصادی دنیا به عنوان مجموعه‌ای کلی حضرت بهاء الله کار برد کلمه "عالی" را ترجیح می‌دهند هر چند که عنوان این لوح منیع "دنیا"ست.
۷. رجوع کنید به مجله بین‌المللی علوم اجتماعی یونسکو به فرانسه و انگلیسی، شماره ۹۱ سال ۱۹۸۲
۸. والراشتاین، سامیر امین و فرانک به قضیه تقسیم کار میان مرکز و اطراف که یک خصوصیت نظام سرمایه‌داری جهانی است توجه کرده‌اند و نیز به مسئله نابرابری توزیع کالاهای بین مرکز و حواشی که علت عدمه توسعه نابرابر مناطق مختلف جهان است
۹. مجله بین‌المللی علوم اجتماعی یونسکو، شماره ۹۱
۱۰. در ملاک‌های توسعه انسانی بر عواملی چون طول عمر، دسترس به سواد و وضع بهداشت تکیه می‌شود در حالی که سابقاً فقط بر درآمد ملی و سرانه تأکید می‌شد.
۱۱. رجوع کنید به دائرة المعارف سمبول‌ها (نمادها) به زبان فرانسه که تحت نظر میشل کازناو تنظیم شده - ترجمه از آلمانی - نشر در سال ۱۹۹۶.